Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 540 van 24 september 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**
Handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat A. VANGENECHTEN**
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 17 juni 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 7 mei 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 18 juni 2026 met refertenummer 139839.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 27 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 7 mei 2026 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Verweerder werpt in de nota met opmerkingen op dat het beroep laattijdig werd ingesteld en dus onontvankelijk is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat het in casu van toepassing zijnde oud artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Oud artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast:

"De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeningswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster op 15 mei 2024, voor wat betreft de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming, uitdrukkelijk woonplaatskeuze deed op een adres te Gemmenich, en dat de bestreden beslissing op 11 mei 2026 aangetekend naar dit adres werd verzonden.

Overeenkomstig het bepaalde in oud artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt verzoekster geacht deze aangetekende brief op 15 mei 2026 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in oud artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen begint te lopen. De laatste nuttige dag om tegen de bestreden beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken betrof bijgevolg maandag 15 juni 2026. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 17 juni 2026 aan de Raad werd overgemaakt kan slechts worden vastgesteld dat het beroep niet binnen de in de wet bepaalde beroepstermijn werd ingesteld.

Het betoog in het verzoekschrift dat verzoekster veronderstelde impliciet een wijziging van woonplaatskeuze te hebben gedaan naar een adres te Welkenraedt doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Overeenkomstig oud artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet kwam het immers aan verzoekster toe om een eventuele wijziging van woonplaatskeuze via aangetekende zending aan de gemachtigde mee te delen, en het staat in casu niet ter discussie dat verzoekster naliet om een dergelijke wijziging van woonplaatskeuze via aangetekende zending aan het bestuur kenbaar te maken. De toelichting in het verzoekschrift laat aldus niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing niet rechtsgeldig, middels een aangetekende zending naar de door haar gekozen woonplaats, aan verzoekster ter kennis werd gebracht.

Er blijkt verder niet dat enige vorm van overmacht speelt.

De termijn vervat in voormeld oud artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Het verzoekschrift komt bijgevolg onontvankelijk voor ratione temporis."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 502 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,	voorzitter van de Raad,
D. D'HONDT,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
D. D'HONDT	G. DE BOECK